

Sygn. akt III CNP 45/09

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J.Z.

przeciwko J.B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2009 r.,

na skutek skargi pozwanego

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 19 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanego na rzecz powódki
kwotę 1 800 zł (tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego J.B. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 maja 2008 r.

Wyrok ten pozwany zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że wymagania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Sąd Najwyższy przesądził także kwestię, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia co najmniej przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, niepubl.; por. także art. 243 k.p.c.). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, „Biuletyn SN” 2006, nr 4, s. 10). Oznacza to, że przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość – nawet pewna – wystąpienia szkody w przyszłości (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110).

Tymczasem skarżący, uprawdopodobniając w skardze poniesienie szkody, nie wskazał szkody, której już doznał, ani jej konkretnej wysokości, lecz powołał się

bowiem na szkodę mogącą powstać w przyszłości, a więc na szkodę hipotetyczną. Nie wystąpienie szkody potwierdził w piśmie z dnia 15 października 2009 r., w którym domagał się wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia: świadczy to o tym, że pozwany nie uiścił jeszcze kwoty zasądzonej wyrokiem, a więc o szkodzie w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. nie może być mowy.

Z tych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 424¹², art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.